

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015062
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122015062.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko D. XX/XX, E., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o odvolaní prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Trnava zo 07.03.2023, č. k. 0T/222/2022-53, na verejnom zasadnutí konanom 05.10.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zamietá.

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd), rozsudkom zo 07.03.2023, č. k. 0T/222/2022-53, uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 01.11.2022 v čase približne do 08:26 hod. v Trnave po Novej ulici po predchádzajúcom požití alkoholu viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, evidenčného čísla C., kde bol následne zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Trnava, ktorá u neho dychovou skúškou prístrojom AlcoQuant 6020 plus, číslo A409768 o 08:26 hod. zistila hodnotu 0,99 mg/l alkoholu v dychu (v prepočte 2,06 promile) a pri následnej dychovej skúške vykonanej o 08:46 hod. hodnotu 1,01 mg/l alkoholu v dychu (v prepočte 2,10 promile).
- Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. I), § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, výkon ktorého mu podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienienečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky. Podľa § 51 ods. 2 v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obžalovanému uložil primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov. Súčasne mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 3 (tri) roky.
- Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa obžalovaný vzdal práva podať odvolanie, aj za osoby oprávnené ho v jeho mene podať, avšak prokurátor v zákonnej lehote podal odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.
- Zahlásené odvolanie prokurátor odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 10.03.2023.
- V odvolaní prokurátor uviedol, že napáda výrok o treste, nakoľko ho nepovažuje za zákonný. V prvom rade poukázal na to, že obžalovanému A. B. bola nameraná v čase o 08.26 hod. hodnota 0,99 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo predstavuje 2,06 promile alkoholu v krvi a pri opakovanej skúške v čase o 08.46 hod. mu bola nameraná hodnota 1,01 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo predstavuje 2,10 promile alkoholu v krvi. Takáto koncentrácia alkoholu v krvi spadá podľa pomocného všeobecného schematickeho rozdelenia do rozhrania označovaného ako ťažký stupeň opitosti.
- Ďalej prokurátor v odvolaní argumentoval tým, že obžalovaný hoci nebol súdne trestaný, bol však postihnutý za 3 priestupky na úseku dopravy a z toho za priestupky v súvislosti s alkoholom v doprave

a to opakovane v roku 2006 a 2016, pričom pri druhom priestupku mu bol uložený aj zákaz činnosti na dobu 4 mesiace.

7. Prokurátor zastával názor, že obžalovaný spáchal trestný čin, pri ktorom je v rámci spoločnosti veľká tolerancia, pričom následky tejto trestnej činnosti bývajú nenapraviteľné ev. výrazne zasahujúce do života iných účastníkov cestnej premávky, preto z dôvodu generálnej prevencie ako i uvedomenia si, že auto je pri jeho vedení pod vplyvom alkoholu v ťažkom stupni opitosti, možné považovať za zbraň, nemožno trest odňatia slobody s podmieneným odkladom považovať za adekvátny. Podľa jeho názoru krátky nepodmienečný trest odňatia slobody, by mohol mať a zaiste aj mal vyššiu výchovnú a preventívnu funkciu, ako hoci aj dlhší podmienený trest odňatia slobody. Takýto trest by zároveň vedel vhodnejším spôsobom odradiť ostatných od páchania trestných činov.

8. Z prezentovaných dôvodov prokurátor v konečnom návrhu žiadal, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

9. Obžalovaný sa k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátora nevyjadril.

10. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní prokurátora 20.04.2023.

11. Za účelom prejednanía odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 05.10.2023, ktorého sa zúčastnil prokurátor a obžalovaný. Po oboznámení správy o stave veci sa pristúpilo ku konečným návrhom, keďže krajský súd dokazovanie nedopĺňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prítomný prokurátor navrhol odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody za súčasného uloženia primeraného trestu zákazu činnosti. Obžalovaný v rámci konečného návrhu nechcel uviesť nič.

12. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

13. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré výroku o treste predchádzalo

14. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k napadnutému výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

K trestu všeobecne

15. Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň

vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

16. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

17. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'ami.

18. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nezhodné, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

19. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

20. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

21. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om, či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

K trestu konkrétne

22. Pokiaľ ide o povahu spáchaného prečinu, trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. je ohrozovací trestný čin. Objektom tejto skutkovej podstaty je ochrana života, zdravia a majetku, najmä pred vodičmi motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo drog. Z povahy motorových vozidiel, ktoré svojou váhou a motorickou silou spôsobujú závažné deštruktívne účinky, vyplýva, že následky dopravných nehôd sú spravidla závažné, keďže ide nielen o prípady usmrtenia, ale aj veľmi časté prípady, pri ktorých dochádza k ťažkým zraneniam poškodených. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, vykonáva zamestnanie alebo inú

činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Z hľadiska ovplyvnenia alkoholom rozumieme pod pojmom stav vylučujúci spôsobilosť, kedy hladina alkoholu v krvi vodiča motorového vozidla dosiahne 1,0 g/kg (1 promile), nakoľko podľa poznatkov lekárskej vedy nie je žiadny, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla, schopný bezpečne viesť motorové vozidlo pri takejto hladine alkoholu v jeho krvi. Páchateľom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek (všeobecný), z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

23. Krajský súd sa stotožňuje s názorom prokurátora, že pokiaľ páchateľ viedol motorové vozidlo v cestnej premávke pod vplyvom alkoholu v stave vylučujúcom spôsobilosť, tak nie je v zásade jedno, v akom stupni opitosti sa nachádzal, resp. o akú hodnotu páchateľ prekročil kľúčovú hranicu jedného promile alkoholu v krvi. Krajský súd zastáva názor, že každé ovplyvnenie alkoholom znižuje schopnosť k vedeniu motorového vozidla v cestnej premávke, nakoľko vodič potom nie je schopný správnych a včasných vnemov, pohotových reakcií na situácie bežne vznikajúce v cestnej premávke, preto je dôležité vedieť, k akému výraznému zníženiu schopností vodiča vplyvom návykovej látky, spravidla alkoholu, došlo. Z logiky veci platí, že čím vyššia je hladina alkoholu v krvi páchateľa tohto činu, t. j. stupeň jeho opitosti (resp. čím vyššia je miera jeho ovplyvnenia inou návykovou látkou ako je alkohol), tým je jeho schopnosť viesť motorové vozidlo v cestnej premávke nižšia (problematickejšia, obmedzenejšia) a naopak potenciálne riziko ohrozenia záujmov chránených Tr. zák. vyššie. Na základe uvedeného je preto krajský súd toho názoru, že stupeň opitosti páchateľa je potrebné vždy zohľadňovať v rámci skúmania závažnosti spáchaného prečinu a mal by byť zohľadnený aj pri individualizácii trestnej sankcie, na ktorú skutočnosť prokurátor dôvodne v odvolaní poukazuje.

24. V tomto prípade z ustálených skutkových zistení vyplýva, že obžalovaný viedol ako vodič osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu s nameranou hodnotou 1,01 mg alkoholu na liter vydychaného vzduchu, čo v prepočte činí 2,10 promile alkoholu v krvi. Takúto hladinu alkoholu v krvi veda označuje už za ťažkú opitosť, v rámci tohto stavu osoba nie je schopná samostatnej chôdze, má blábolivú reč, psychické poruchy, výraznejšie poruchy správania (napr. opilecká agresivita), zvracanie a pod. Závažnosť prečinu spáchaného obžalovaným v rámci kategórie týchto trestných činov tak aj podľa názoru krajského súdu bola vysoká, tu aj s poukazom na miesto, kadiaľ vozidlo viedol (cesta v meste), v rámci dopravnej špičky (08.26 hod.).

25. Na strane druhej krajský súd nezdieľa názor prokurátora, že páchateľa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., u ktorého bola zistená ťažká opitosť (2,0 až 2,99 promile alkoholu v krvi), nemožno potrestať podmiennečným odkladom trestu odňatia slobody, ak sú na to splnené zákonné podmienky. Je tomu tak z dôvodu, že okrem stupňa opitosti majúceho vplyv na závažnosť spáchaného prečinu je potrebné zväžiť aj možnosti nápravy páchateľa týmto druhom trestu. A práve táto ostatná zákonná podmienka v prípade obžalovaného podľa názoru krajského súdu stále splnená je, čo vytvára prekážku pre jeho potrestanie nepodmiennečným trestom odňatia slobody v zmysle návrhu prokurátora.

26. Ide totiž o to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, avšak bol priestupkovo postihnutý, čo sa premietlo aj do nepriznania poľahčujúcej okolnosti vedenia riadneho života podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Je pravdou, že obžalovaný bol postihnutý za priestupok pod vplyvom alkoholu, a to v roku 2006, keď viedol v takomto stave motorové vozidlo. Ale v roku 2016 išlo o vodiča nemotorového vozidla, čo zároveň je posledný evidovaný priestupok.

27. U takéhoto prvopáchateľa trestnej činnosti je podľa názoru krajského súdu možné racionálne očakávať, že v prípade uloženia trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu za súčasného nariadenia probačného dohľadu so zákazom požívania alkoholických nápojov spolu s trestom zákazu činnosti bude naplnený účel trestu sledovaný ust. § 34 Tr. zák., tu najmä z hľadiska individuálnej prevencie. Nemožno tiež opomenúť odstrašujúci účinok samotného trestného konania.

28. Inak vyjadrené, pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd z dôvodov rozvedených vyššie v texte postupoval správne a zákonne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe. Ani krajský súd nepovažoval za nevyhnutné na obžalovaného vplyvať výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Takýto postup si nevyžaduje ani účinná ochrana spoločnosti a ani náprava tohto konkrétneho páchateľa.

29. Pokiaľ ide o výmeru trestu, krajský súd konštatuje, že okresný súd u obžalovaného preskúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne u neho nezistiac žiadnu priťažujúcu okolnosť zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, v dôsledku čoho správne pri prevahe poľahčujúcich okolností aplikoval ust. § 38 ods. 3 Tr. zák., ktorým znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby z 12 mesiacov o jednu tretinu, t. j. na 8 mesiacov.

30. Okresným súdom vymeraný trest odňatia slobody 3 mesiace vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu možno považovať za primeraný a spravodlivý.

31. Pri podmienenom odklade výkonu trestu s probačným dohľadom je okresný súd povinný v zmysle ust. § 51 ods. 2 Tr. zák. určiť skúšobnú dobu od jedného do piatich rokov. Okresným súdom určená skúšobná doba na úrovni 2 rokov je dostatočne dlhá na to, aby obžalovaný spôsobom svojho života preukázal polepšenie, keď mu navyše bolo uložené primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov.

32. Keďže sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, správne mu okresný súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v cestnej premávke podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uloženie tohto druhu trestu si v tomto prípade nepochybne vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatelmi tohto druhu trestnej činnosti. Pokiaľ ide trojročnú výmeru tohto trestu, krajský súd ju považuje za primeranú nielen okolnostiam prípadu, ale aj osobe obžalovaného, najmä s poukazom na jeho priestupkovú minulosť v doprave.

Záverečné zhrnutie

33. Okresným súdom vymerané tresty vo svojom súhrne považoval krajský súd za zákonné, primerané a spravodlivé, ktoré splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň morálne odsúdia konanie obžalovaného.

34. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol.

35. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.